

РЕШЕНИЕ

№ 727

гр. София, 15.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ЧЖ-II-A, в закрито заседание на петнадесети февруари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Виолета Йовчева

Членове: Мариана Георгиева
Димитър Ковачев

като разгледа докладваното от Мариана Георгиева Въззивно гражданско дело № 20221100513384 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл. 463 от ГПК.

Образувано е по жалба на „Б. ДСК“ АД – взыскател по изпълнително дело № 20118410408242 по описа на частен съдебен изпълнител Н.М., с рег. № 841 по описа на КЧСИ, срещу протокол за разпределение от 02.12.2022г. в частта, в която на основание чл. 136, ал. 1, т. 1 от ГПК в полза на присъединения взыскател „М.Л.“ ЕАД се удовлетворяват вземания за разноси, представляващи адвокатско възнаграждение в размер на 1 000 лева, съгласно удостоверение с изх. № 47568/27.06.2012г., издадено от ЧСИ М.Б., рег. № 838 на КЧСИ, както и разноси за такса по т. 11 от ТТРЗЧСИ в размер на 60 лева с ДДС.

Жалбоподателят сочи, че изпълнителното дело е образувано от взыскателя „Б. ДСК“ АД срещу длъжника С.Н.К., въз основа на изпълнителен лист от 10.02.2011г. по ч.гр.д. № 328/2011г. по описа на СРС, ГО, 54 състав, с което длъжникът е осъден да заплати следните суми: 447 09, 84 лева главница, ведно със законната лихва от 05.01.2011г. до окончателното изплащане на вземането; 51 119, 86 лева – договорна лихва за периода от 02.07.2009г. до 04.01.2011г.; 52 289, 56 лева – наказателна лихва за периода от 04.11.2009г. до 04.01.2011г.; 1 788 лева – заемни такси, съгласно извлечение

от счетоводни книги по договор за жилищен и ипотечен кредит от 01.10.2008г., както и 11 045, 93 лева – държавна такси и 5 792, 92 лева – юрисконсултско възнаграждение. Вземането било обезпечение с договорна ипотека, вписана в Служба по вписванията – гр. София с рег. № 71687/02.10.2008г., акт № 100, подновена с молба, вписана като акт № 253, том 7, дв.вх. рег. № 5890/06.02.2018г., върху следния недвижим имот: поземлен имот с кадастрален идентификатор № 21662.4821.186, находящ се в с. Доброславци, ул. „*****“, СО, район Нови Искър, заедно с изградената в мястото сграда в груб строеж, представляваща триетажна жилищна сграда, с кадастрален идентификатор № 21662.4821.186.1, със застроена площ от 191, 23 кв.м., заедно с всички подобрения в имота. По процесното изпълнително дело били присъединени вискателите „М.Л.“ ЕАД, „Х.А.Б.“ ООД и Столична община. Твърди се, че с протокол за обявяване на наддавателни предложения от 22.11.2022г. за купувач на описания по-горе ипотечиран имот е обявен вискателят „Б. ДСК“ АД, при предложена цена от 230 000 лева. На 02.12.2022г. на основание чл. 462 от ГПК е предявено разпределение на предложената от вискателя сума, съгласно което са удовлетворени следните вземания: по чл. 136, ал. 1, т. 1 от ГПК – 126 лева с ДДС – такси по т. 1, 2, 5 и 10 от ТТРЗЧСИ – платени авансови такси в полза на вискателя „Б. ДСК“ АД; 11 885, 40 лева с ДДС – платена от ипотечарния кредитор „Б. ДСК“ АД такса за извършване на описа по т. 20 от ТТРЗЧСИ; 60 лева с ДДС – такса по т. 11 от ТТРЗЧСИ в полза на присъединения вискател „М.Л.“ ЕАД; 209 лева – разноски по т. 31, б. „а“ от ТТРЗЧСИ, платени от вискателя „Б. ДСК“ АД; 1 382 лева – възнаграждение на вещо лице по т. 31, б. „д“ от ТТРЗЧСИ, платени от вискателя „Б. ДСК“ АД; 250 лева – възнаграждение за ключарски услуги по т. 31, б. „в“ от ТТРЗЧСИ, платени от вискателя „Б. ДСК“ АД; 36 лева с ДДС – такса по т. 13 от ТТРЗЧСИ /неплатена от вискателя „Б. ДСК“ АД/ и 1 000 лева – адвокатско възнаграждение на присъединения вискател „М.Л.“ ЕАД, съгласно удостоверение с изх. № 47568/27.06.2012г., издадено от ЧСИ М.Б., рег. № 838 на КЧСИ. Вземанията от втори ред по чл. 136, ал. 1, т. 2 от ЗЗД – вземания на СО за данък недвижим имот, са в размер на 443, 36 лева, съгласно писмо на СО с рег. № ДНИ22-ДИ11-60824.11.2022г. В жалбата са релевирани доводи, че процесното разпределение е неправилно в частта, в която вземането на присъединения вискател „М.Л.“ ЕАД за сумата от 60 лева с ДДС – такса по т. 11 от ТТРЗЧСИ, както и за сумата от 1 000 лева

– адвокатско възнаграждение, са включени в първи ред на специалната привилегия по чл. 136, ал. 1, т. 1 от ЗЗД. Счита, че в настоящия случай с привилегия се ползват единствено вземанията за разноси по обезпечаване на принудителното изпълнение по чл. 136, ал. 1, т. 1 от ЗЗД – вземания на ЧСИ за обикновени изпълнителни такси и разноси, а по т. 136, ал. 1, т. 2 от ЗЗД – вземания на държавата за данъци върху имота. Поддържа, че разноските за адвокатско възнаграждение на присъединения вискател „М.Л.“ ЕАД в размер на 1 000 лева, както и таксата за присъединяване в размер на 60 лева, не представляват привилегирани вземания по чл. 136, ал. 1, т. 1 от ЗЗД. В този смисъл били и задължителните разяснения, дадени в т. 6 от Тълкувателно решение № 2/2013г. на ОСГТК на ВКС. По тези съображения е направено искане за отмяна на разпределението от 02.12.2022г. по процесното изпълнително дело, в частта, в която на основание чл. 136, ал. 1, т. 1 от ГПК в полза на присъединения вискател „М.Л.“ ЕАД се удовлетворяват вземания за разноси, представляващи адвокатско възнаграждение в размер на 1 000 лева, съгласно удостоверение с изх. № 47568/27.06.2012г., издадено от ЧСИ М.Б., рег. № 838 на КЧСИ, както и разноси за такса по т. 11 от ТТРЗЧСИ в размер на 60 лева с ДДС.

В срока по чл. 436, ал. 3 от ГПК длъжникът С.Н.К. не е подала отговор на жалбата.

Присъединеният вискател „М.Л.“ ЕАД оспорва депозираната жалба като неоснователна.

Присъединеният вискател „Х.А.Б.“ ООД и Столична община не изразяват становище по жалбата.

В мотивите си по чл. 436, ал. 3 ГПК частният съдебен изпълнител заявява становище за неоснователност на жалбата. Излага, че присъединеният вискател има същите права в изпълнителното производство, каквито има и първоначалният вискател. От това следва извода, че разноските, които присъединеният вискател е направил за принудителното събиране на своето вземане, изразяващи се в заплатено адвокатско възнаграждение за процесуално представителство и такса за присъединяване по делото, също се ползват с право на предпочтително удовлетворяване от подлежащата на разпределение сума.

Софийският градски съд, след като взе предвид доводите на страните и

прецени данните по делото, намира следното:

Изпълнително дело № 20118410408242 по описа на частен съдебен изпълнител Н.М., с рег. № 841 по описа на КЧСИ, е образувано въз основа на молба от вискателя „Б. ДСК“ АД, за принудително събиране на присъдените с издадения на 10.02.2011г. изпълнителен лист по ч.гр.д. № 328/2011г. по описа на СРС, ГО, 54 състав, с който длъжникът С.Н.К. е осъдена да заплати на вискателя следните суми: сумата от 447 09, 84 лева главница, ведно със законната лихва от 05.01.2011г. до окончателното изплащане на вземането; 51 119, 86 лева – договорна лихва за периода от 02.07.2009г. до 04.01.2011г.; 52 289, 56 лева – наказателна лихва за периода от 04.11.2009г. до 04.01.2011г.; 1 788 лева – заемни такси, съгласно извлечение от счетоводни книги по договор за жилищен и ипотечен кредит от 01.10.2008г., както и 11 045, 93 лева – държавна такси и 5 792, 92 лева – юрисконсултско възнаграждение.

За обезпечаване изпълнението на задължението по договор за жилищен и ипотечен кредит от 01.10.2008г. е учредена с нотариален акт № 6, том VI, рег. № 4780, дело № 945 от 2008г. договорна ипотека в полза на кредитора „Б. ДСК“ ЕАД върху следния недвижим имот, собственост на длъжника С.Н.К.: поземлен имот с кадастрален идентификатор № 21662.4821.186, находящ се в с. Доброславци, ул. „*****“, СО, район Нови Искър, заедно с изградената в мястото сграда в груб строеж, представляваща триетажна жилищна сграда, с кадастрален идентификатор № 21662.4821.186.1, със застроена площ от 191, 23 кв.м., заедно с всички подобрения в имота. Договорната ипотека е вписана в Служба по вписванията – гр. София с рег. № 71687/02.10.2008г., акт № 100 и подновена с молба, вписана като акт № 253, том 7, дв.вх. рег. № 5890/06.02.2018г.

На 28.10.2011г. е вписана наложената по процесното изпълнително производство възбрана върху недвижимия имот, предмет на учредената договорна ипотека.

С постановление от 16.07.2012г. на основание чл. 456 от ГПК като вискател по изпълнителното дело е присъединен „М.Л.“ ЕАД /с предишно наименование „Е. А.“ ЕАД/ за посочените в удостоверение № 47568/27.06.2012г., издадено от ЧСИ М.Б., рег. № 838 на КЧСИ, суми, предмет на принудително изпълнение по изп. дело № 20128380402045, от които: 9 066, 14 лева – главница, ведно със законната лихва върху главницата,

считано от 24.09.2010г. до окончателното изплащане; 3 015, 67 лева – договорна неустойка; 2 816, 06 лева – присъдени разноси; 726 лева – авансови такси и 1 000 лева адвокатско възнаграждение.

В периода от 21.10.2022г. до 21.11.2022г. е насрочена и проведена поредна публична продажба на възбрания недвижим имот. С протокол от 21.11.2022г. за купувач на имота е обявен взыскателят „Б. ДСК“ АД, предложил цена в размер на 230 000 лева.

С протокол от 02.12.2022г., съдебният изпълнител на основание чл. 460 ГПК, вр. чл. 495 от ГПК е извършил разпределение на предложената от взыскателя „Б. ДСК“ АД цена в размер на 230 000 лева, както следва:

1. За разноси в изпълнителното производство на основание чл. 136, ал. 1, т. 1 от ЗЗД:

- 1.

1. Авансови такси:

- 1.

- 1.

1. 126 лева с ДДС – такси по т. 1, 2, 5 и 10 от ТТРЗЧСИ – в полза на взыскателя „Б. ДСК“ АД;
    2. 11 885, 40 лева с ДДС – платена от ипотечарния кредитор „Б. ДСК“ АД такса за извършване на описа по т. 20 от ТТРЗЧСИ;
    3. 60 лева с ДДС – такса по т. 11 от ТТРЗЧСИ в полза на присъединения взыскател „М.Л.“ ЕАД

- 2.

2. Разноси:

- 1.

- 2.

1. 209 лева – разноси по т. 31, б. „а“ от ТТРЗЧСИ - в полза на ЧСИ
    2. 1 382 лева – възнаграждение на вещо лице по т. 31, б. „д“ от ТТРЗЧСИ в полза на взыскателя „Б. ДСК“ АД;
    3. 250 лева – възнаграждение за ключарски услуги по т. 31, б. „в“ от ТТРЗЧСИ – в полза на взыскателя „Б. ДСК“ АД;
    4. 36 лева с ДДС – такса по т. 13 от ТТРЗЧСИ – в

полза на ЧСИ

5. 1 000 лева – адвокатско възнаграждение на присъединения вискател „М.Л.“ ЕАД.

2) За данъчни задължения на имота на основание чл. 136, ал. 1, т. 2 от ЗЗД, в полза на присъединения вискател Столична община, както следва: за данък недвижим имоти в размер на 443, 36 лева.

3) в полза на ипотекарния кредитор и вискател „Б. ДСК“ АД с първа по ред договорна ипотека - сумата от 214 608, 24 лева /погасяването е частично/.

Предявяването на разпределението е било насрочено за 02.12.2022г., за което всички страни са били надлежно призовани.

При така установеното от фактическа страна съдът достигна до следните правни изводи:

Жалбата е подадена в преклузивния срок по чл. 436, ал. 1 от ГПК и от легитимирана страна, поради което е допустима. Разгледана по същество същата е основателна.

Съгласно разпоредбата на чл. 460 ГПК, ако събраната по изпълнителното дело сума е недостатъчна за удовлетворяване на всички вискатели, съдебният изпълнител извършва разпределение, като най-напред отделя суми за изплащане на вземанията, които се ползват с право на предпочтително удовлетворение, а остатъкът се разпределя между другите вземания по съразмерност. От това следва, че разпределението предпоставя няколко вискатели по същото изпълнителното производство и недостатъчност на сумата, постъпила от изпълнението, за цялостното удовлетворяване на всички вискатели /решение № 74 от 23.06.2021 г., постановено по гр. д. № 4150/20 г., по описа на Г. К., IV ГО. на ВКС/.

Както е прието в т. 1 от Тълкувателно решение № 2 от 22.11.2022 г. на ВКС по тълк. д. № 2/2021 г., ОСГТК, при проверка по реда на чл. 463 ГПК на законосъобразността на оспорваното разпределение съдът е ограничен от оплакванията в жалбата и може да отмени разпределението, само доколкото това е необходимо за уважаване на жалбата. Съдът служебно проверява, дали в обжалваното разпределение са включени присъединените по право вискатели.

Разпределението е акт на съдебния изпълнител, с който се определя кои вземания подлежат на удовлетворяване, какъв е редът за удовлетворяването им и каква сума се полага за пълното или частично изплащане на всяко едно от тях. В разпределението се включват тези вземания, които са били предявени до деня на изготвянето му – на първоначалния взыскател, на присъединените по право или по искане взыскатели, както и разносните по изпълнението, които не са предварително внесени от взыскател и които съдебният изпълнител има право служебно да събери от длъжника съобразно чл. 79, ал. 2 ГПК. Редът за удовлетворяване на вземанията се определя съобразно реда на привилегиите по чл. 136 ЗЗД, а степента на удовлетворяването им – от правилото за съразмерно удовлетворяване на вземания с еднакъв ред /ал. 3 на чл. 136 ЗЗД/.

В конкретния случай съдебният изпълнител е включил в процесното разпределение от 02.12.2022г. следните взыскатели: съдебният изпълнител /за вземанията си за такси/, първоначалният взыскател „Б. ДСК“ АД, присъединеният по право взыскател Столична община /за вземания за дължим за имота данък/, както и присъединените по реда на чл. 456 от ГПК взыскатели /кредитори на същия длъжник/ - „М.Л.“ ЕАД и „Х.А.Б.“ ООД. Така определеният кръг на взыскателите изчерпва същите по отношение на настоящото изпълнително производство.

Съгласно чл. 460 от ГПК, ако събраната по изпълнителното дело сума е недостатъчна за удовлетворяване на всички взыскатели, какъвто е настоящия случай, съдебният изпълнител извършва разпределение, като най-напред отделя суми за изплащането на вземанията, които се ползват с право на предпочтително удовлетворение. Остатъкът се разпределя между другите вземания по съразмерност. В чл. 136, ал. 1, т. 1 до т. 4 ЗЗД са посочени специалните привилегии, а общите привилегии са посочени в чл. 136, ал. 1, т. 5-6 ЗЗД. Вземанията от специалните привилегии се удовлетворяват от стойността на вещта, а вземанията с общи привилегии се удовлетворяват от цялото секвестрируемо имущество. Предпочтително се удовлетворяват и лихвите за вземане от датата на присъждането им до датата на изплащане на задължението. Най-напред се отделят суми за изплащане на вземанията по специалните привилегии /от. 1 - 4/, след това тези по общите привилегии /т. 5-6/. Всеки ред на привилегированото вземане изключва следващия, поради

което, ако няма сума за удовлетворяване на вземането от следващия ред, за последното вземане не се отделя сума. Вземанията с еднакъв ред се удовлетворяват съразмерно – чл. 136, ал. 3 ЗЗД.

В случая атакуваното разпределение е по реда на чл. 495 ГПК. До такова разпределение се стига когато спечелилият наддавач е взыскател, както е "Б. ДСК" АД и когато по изпълнителното дело присъединени по право по отношение на имота са двама или повече взыскатели.

Правилото е, че разпределение се извършва на реално постъпили по изпълнителното дело парични суми, а не на бъдещи такива - чл. 460 ГПК. От това правило има изключение, уредено в чл. 495 ГПК, според която разпоредба взыскателят, обявен за купувач на недвижимия имот, е длъжен в 2-седмичен срок от разпределението да внесе сумата, необходима за изплащане на съразмерните части от вземанията на другите взыскатели, или сумата, с която цената надминава неговото вземане, когато няма други взыскатели. В тази хипотеза взыскателят, който е бил обявен за купувач в проведената публична продажба, е освободен от задължението по чл. 492, ал. 3 ГПК за реално внасяне на предложената от него цена в 2-седмичен срок от приключване на продажбата. По силата на закона (чл. 495 ГПК), това му задължение се прихваща с вземането му към длъжника, но при зачитане на привилегиите на другите взыскатели по чл. 136 ЗЗД, т. е. прихващането е до размера на припадащата се на взыскателя - купувач част от предложената цена, която той би получил при спазване на реда на привилегиите по чл. 136 ЗЗД. Определянето на тази припадаща се част, с която се прихваща, се извършва предварително от съдебния изпълнител, който дължи същите действия, както при разпределение по чл. 460 ГПК - да изготви писмен акт, в който предварително да разпредели предложената от взыскателя цена при спазване на реда по чл. 136 ЗЗД, като до размера на прихващането задължението на взыскателя-купувач за внасяне на цената се погасява, а той дължи внасяне на евентуалната надхвърляща разлика в 2 -седмичен срок по сметка на съдебния изпълнител.

В тази хипотеза правното действие на разпределението (а от там - на прихващането) е поставено под условие, че взыскателят - купувач реално внесе разликата в установения срок. Ако условието не се сбъдне, предварителното разпределение няма да породи правни последици, а ще

следва да се приложат правилата на чл. 493, т. 2 и чл. 494, ал. 2 ГПК - изр. 2 на чл. 495 ГПК. В случай обаче, че вискателят - купувач не дължи внасяне на подобна разлика (което е малко вероятно, тъй като винаги съществуват вземания за такси по чл. 136, ал. 1, т. 1 ЗЗД) или ако изпълни условието за внасяне, то извършеното по реда на чл. 495 ГПК разпределение става окончателно, както и в общата хипотеза на чл. 460 ГПК. Това стабилизирано разпределение е основанието за последващите действия на съдебния изпълнител по чл. 455, ал. 2 ГПК - за превеждане на съответните припадащи суми на другите вискатели или на длъжника.

В заключение следва, че в хипотезата на чл. 495 ГПК разпределението има предварителен характер и действието му е поставено под условие, но след сбъдването на условието това разпределение представлява окончателния акт на съдебния изпълнител, в който се определят кои вземания подлежат на удовлетворяване, какъв е редът за удовлетворяването им и каква сума се полага за пълното или частично изплащане на всяко едно от тях.

От събраната сума най-напред подлежат на удовлетворяване в пълен размер вземанията по чл. 136, ал. 1, т. 1 ЗЗД, включващи вземания за разноски по обезпечаването и принудителното изпълнение, както и за исковите по чл. 134 и чл. 135 ЗЗД – от стойността на имота, за който са направени, спрямо кредиторите, които се ползват от тези разноски. Според приетото по т. 6 от ТР № 2/2013 г. на ОСГТК на ВКС, с право на предпочтително удовлетворяване по чл. 136, ал. 1, т. 1 ЗЗД се ползват и в първия ред на специалните привилегии се включват разноските на вискателите по осъществяването на изпълнителния способ, постъпленията от който се разпределят. В мотивите към т. 6 от тълкувателното решение е разяснено, че става въпрос за специална привилегия, която не винаги е първа по ред, тъй като тя е противопоставима само на тези от присъединените кредитори, които се ползват от отделните разноски и не за разноски по изпълнителното дело, а за разноски по подготовката и осъществяването на изпълнението върху определена вещ или парично вземане, т.е. на отделен изпълнителен способ. По изпълнителното дело не се извършва общо разпределение на постъпленията, а разпределение на постъпленията от отделни изпълнителни способности. Отделни вещи и вземания може да са ипотекирани или заложени в полза на различни кредитори, какъвто е случая. По отношение на едни постъпления някои кредитори може да са привилегирани, а по отношение

на други постъпления същите кредитори може да са хирографарни. Както е изяснено в т. 6 от ТР № 2/26.06.2015 г. на ВКС – ОСГТК не всички разноси по изпълнителното дело се ползват с право на предпочтително удовлетворяване по този ред. Критерият за това е дали тези разноси са относими към реализирането на способа, от който се разпределят конкретните събрани суми. По-конкретно с тази привилегия се ползват разноските на първоначалния вискател или на ЧСИ по осъществяване на изпълнителния способ, постъпленията от който се разпределят с процесното разпределение, вкл. разноските на първоначалния вискател за образуване на изпълнителното дело и за възнаграждение за един адвокат, които се считат за относими към всеки от приложените изпълнителни способности, тъй като общото упълномощаване за представителство по изпълнителното производство обхваща представителството за всеки приложен способ на изпълнение до пълното удовлетворяване на вземането по изпълнителния лист. В мотивите на посоченото тълкувателно решение е разяснено, че първоначалният вискател прави разноси по образуването на изпълнителното дело, по осъществяването на изпълнителния способ, постъпленията от който се разпределят, по осъществяването на други изпълнителни способности, както и разноси за възнаграждение на един адвокат, от които (при възражение от длъжника или от някой от присъединените кредитори) се признава тази част, която съответства на действителната фактическа и правна сложност на изпълнителното дело с оглед различната роля на адвоката при възлагането на изпълнението на държавен съдебен изпълнител, който няма право да определя изпълнителния способ; и ролята на адвоката при възлагането на изпълнението на частен съдебен изпълнител, комуто може да е възложено да определя изпълнителния способ. В първия ред на специалните привилегии влизат изцяло необходимите разноси на първоначалния вискател по осъществяването на изпълнителния способ (такси за налагането на запор върху вещта или вземането, или за възбрана по изпълнителното дело, за извършването на опис и публична продажба на вещта, разноските за възнаграждение на пазача, за пренасяне на вещта в магазин или изнасянето ѝ пред дома на длъжника, разноските за събиране на възложеното за събиране вземане и др.). В този ред не се включват разноските за други, реализирани по искане на вискателя изпълнителни способности (те се включват в разпределението на постъпленията от тях), а длъжникът не отговаря за

разноските на вискателя, направени за изпълнителни способности, които не са приложени. В т. 6 от цитираното тълкувателно решение е прието, че с право на предпочтително удовлетворение се ползват вземанията за разноските по исковете по чл. 134 и чл. 135 ЗЗД независимо от това, кой ги е извършил - първоначалния вискател или някой от присъединените вискатели. Никакви други разноски на присъединени вискатели не се включват в този ред при разпределението. Разноските по образуваните от тях изпълнителни дела може да бъдат събрани по тези дела, доколкото по тях бъдат осъществени някакви изпълнителни способности, а съдебните разноски ще се прихванат от сумата, която се полага на всеки от тях по разпределението в удовлетворение на техните вземания съгласно чл. 76, ал. 2 ЗЗД. В цитираното ТР не е уточнено кой е "първоначален вискател", но следва да се приеме, че това не е непременно този, по чието искане е образувано изпълнителното дело, а този, по чието искане е приложен способът за изпълнение, от който се разпределят събраните суми и във връзка с който способ той е направил разноски. Всички останали вискатели, участващи по изпълнителното производство, имат качеството присъединени по отношение на прилагането на конкретния способ за изпълнение и в това им качеството участват в разпределението на сумите, събраните чрез този способ. Направените разноски за изпълнителното производство /независимо от кого/ или дължими от длъжника ex lege /на ЧСИ или държавата – при изпълнение чрез ДСИ/, които не са пряко относими към конкретния приложен изпълнителен способ, не се ползват с привилегиата по чл. 136, ал. 1, т. 1 ЗЗД. Длъжникът не отговаря за разноските за изоставени или неприложени способности – чл. 79, ал. 1, т. 2 и 3 ГПК, както и т. 6 от ТР № 2/26.06.2015 г. и т. 4 от ТР № 3/10.07.2017 г. на ВКС – ОСГТК.

В аспекта на изложеното се налага извод, че не се ползват с привилегиата по чл. 136, ал. 1, т. 1 от ЗЗД разноските, които не са направени за прилагането на изпълнителния способ, от реализацията на който е сумата, предмет на разпределение, а именно: таксата по т. 11 от ТТРЗЧСИ в размер на 60 лева, представляваща такса за присъединяване на вискателя „М.Л.“ ЕАД. В този ред не се включват и разноските за адвокатско възнаграждение на присъединения вискател, направени по образуваното от него изпълнително дело. Те могат да бъдат събрани по това дело, доколкото по него бъдат осъществени някакви изпълнителни способности. Ето защо съдебният изпълнител неправилно е включил в процесното разпределение във вземанията, които се

ползват с привилегията по чл. 136, ал. 1, т. 1 от ЗЗД, сумата от 1 000 лева – заплатено от присъединения взыскател „М.Л.“ ЕАД адвокатско възнаграждение, представляващо разноси, сторени по изпълнително дело № 20128380402045 по описа на ЧСИ М.Б., рег. № 838 на КЧСИ. Промяната на разпределението в реда на чл. 136, ал. 1, т. 1 от ЗЗД налага промяна в разпределението и на сумата по чл. 136, ал. 1, т. 3 от ЗЗД, при съобразяване, че всички вземания по чл. 136, ал. 1, т. 2 от ЗЗД са удовлетворени в пълен размер от 443, 36 лева - вземания на СО за данъци върху имота. От посочената сума в общ размер на 1 060 лева /сбор на неправилно включените в специалната привилегия по чл. 136, ал. 1, т. 1 от ЗЗД вземания за адвокатско възнаграждение в размер на 1 000 лева и такса по т. 11 от ТТРЗЧСИ в размер на 60 лева/ следва да се удовлетворят вземанията на ипотечарния кредитор и взыскател „Б. ДСК“ АД, които са с привилегия по чл. 136, ал. 1, т. 3 от ЗЗД и са обезпечени с първа по ред ипотека върху продадения недвижим имот. Така в полза на „Б. ДСК“ АД следва да се разпредели сума в общ размер на 215 668, 24 лева.

По тези съображения подадената жалба е основателна и следва да се уважи, като се извърши ново разпределение на предложената от взыскателя цена на проведената публична продан на процесния имот.

Така мотивиран, Софийският градски съд,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ разпределение по реда на чл. 495 от ГПК, извършено с протокол от 02.12.2022г. по изпълнително дело № 20118410408242 по о писа на частен съдебен изпълнител Н.М., с рег. № 841 по описа на КЧСИ, **в частта**, в която са разпределени за удовлетворяване вземания по чл. 136, ал. 1, т. 1 от ЗЗД и по чл. 136, ал. 1, т. 3 от ЗЗД и **ВМЕСТО ТОВА ПОСТАНОВЯВА:**

РАЗПРЕДЕЛЯ на основание чл. 460, вр. чл. 495 ГПК предложената от взыскателя „Б. ДСК“ АД продажна цена по реализирана публична продан на поземлен имот с кадастрален идентификатор № 21662.4821.186 по кадастралната карта и кадастралните регистри на гр. София, одобрени със Заповед № РД-18-7/13.01.2012г. на Изпълнителния директор на АГКК,

находящ се в с. Доброславци, ул. „*****“, СО, район Нови Искър, с площ от 783 кв.м., заедно с изградената в мястото сграда в груб строеж, представляваща триетажна жилищна сграда, с кадастрален идентификатор № 21662.4821.186.1 по кадастралната карта и кадастралните регистри на гр. София, одобрени със Заповед № РД-18-7/13.01.2012г. на Изпълнителния директор на АГКК, със застроена площ от 191, 23 кв.м., заедно с всички подобрения в имота, както следва:

1/. За разноси в изпълнителното производство на основание специалната привилегия по чл. 136, ал. 1, т. 1 от ЗЗД - авансови такси: 126 лева с ДДС – такси по т. 1, 2, 5 и 10 от ТТРЗЧСИ – платени авансови такси, в полза на взыскателя „Б. ДСК“ АД; 11 885, 40 лева с ДДС – платена от ипотекарния кредитор „Б. ДСК“ АД такса за извършване на описа по т. 20 от ТТРЗЧСИ; разноси: 209 лева – разноси по т. 31, б. „а“ от ТТРЗЧСИ - в полза на ЧСИ; 1 382 лева – възнаграждение на вещо лице по т. 31, б. „д“ от ТТРЗЧСИ в полза на взыскателя „Б. ДСК“ АД; 250 лева – възнаграждение за ключарски услуги по т. 31, б. „в“ от ТТРЗЧСИ – в полза на взыскателя „Б. ДСК“ АД; 36 лева с ДДС – такса по т. 13 от ТТРЗЧСИ – в полза на ЧСИ;

3/. сумата от 215 668, 24 лева – на взыскателя и ипотекарен кредитор „Б. ДСК“ АД /специална привилегия по чл. 136, ал. 1, т. 3 ЗЗД/, като привилегирован кредитор по издадения изпълнителен лист по ч.гр.д. № 328/2011г. по описа на СРС, ГО, 54 състав, което вземане е обезпечено с първа по ред ипотека върху гореописания недвижим имот с нотариален акт за учредяване на договорна ипотека върху недвижим имот № 6, том VI, рег. № 4780, дело № 945/2008г., вписан в Служба по вписвания – гр. София с акт № 100, том LXX, дело № 49473/2008г., вх. рег. № 71687/02.10.2008г., която ипотека е подновена с молба, вписана в Служба по вписванията – гр. София с акт № 180, том 56, дв. вх. рег. № 62632/27.09.2018г.

Разпределението, извършено с протокол от 02.12.2022г. по изпълнително дело № 20118410408242 по описа на частен съдебен изпълнител Н.М., с рег. № 841 по описа на КЧСИ, в частта, в която е разпределена сумата от 443, 36 лева - дължим данък „недвижим имот“ на Столична община, като присъединен по право взыскател /специална привилегия по чл. 136, ал. 1, т. 2 от ЗЗД/, е влязло в сила като необжалвано.

Решението подлежи на обжалване пред Софийски апелативен съд в

едноседмичен срок от връчването му на страните.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____